

THOM GUNN, «Jack Straw's Castle», 1973-1974.

(Traducció: Isaias Fanlo)

[...]

Vaig a la deriva, m'endormisco, m'adormo. Però abans que surti el sol em sembla, mig despert, massa cansat com per girar-me, que hi ha algú al llit, darrere meu entre les dues finestres de l'apartament. És de debò, aquest home que murmura? No n'estic segur.

Tot i que no sembla cap fantasma, amb el seu respir carregat, profund, i una fina capa de suor dolça.

Xops, estirats sobre el llit, destapats, descalços, ben a prop, d'esquenes l'un de l'altre, amb els dos culs tocant-se.

I amb aquest petit contacte ja en tenim prou,

com una frontissa, que ens separa però no gaire.
Al nostre voltant l'aire circula, calmat, fresc,
com l'aigua estancada d'una piscina.

I si vaig donar la meva clau a aquest home?
I si va entrar-hi mentre jo dormia? I si, fins i tot,
tot això és un somni del mateix home?

No, és real.

Aquest ha sortit del castell, n'estic segur.

La seva bellesa rau en el que és, i no en el que
sembla.

Em giro. I encara que fos un somni
(aquesta carn suada i robusta al voltant de la qual
m'arrauleixo),
amb somnis com aquest, en Jack està llest pel que
sigui.